

คณะ "นกาวลี" ออกอากาศทางไทยทีวีของ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ถอดจากนิยาย ของ Hans Christian Andersen.

เรื่อง The Sea Princess

กฤษ จันทรเรือง

สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สร้างเพลง

ลัดดา สารตายน

กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

|                 |   |
|-----------------|---|
| ๑. ย่า          | = |
| ๒. พ่อ          | = |
| ๓. เงือกน้อย    | = |
| ๔. เงือกเล็ก    | = |
| ๕. เงือกกลาง    | = |
| ๖. เงือกรอง     | = |
| ๗. เงือกใหญ่    | = |
| ๘. เงือกชาย     | = |
| ๙. เงือกญี่ปุ่น | = |
| ๑๐. เจ้าชาย     | = |
| ๑๑. คนहन        | = |
| ๑๒. เจ้าหญิง    | = |

.....

## บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลพื้น น้ำทะเลใสปูนกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีบริวารากศหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพญษชาติ ไมตน ไมตอกขึ้นอยู่คาชาย ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต้องใช้แสดงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคัดแปลงมาจากหิน กล่องอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ใช้ลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสาหร่ายทะเลเป็นน่านกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ผนังด้านหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชดหิน สวนดอกไม้ และปลาวายอยู่ภายนอก ความสำคัญของผนังกระจกบานนี้คือว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบหางปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในได้ ที่ช่องกระจก และภายนอกของช่องกระจก และภายนอกของช่องกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมส่องตั้งอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็บปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาวาง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปรวมถึงได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในวันงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวชัดถึง เพื่อความสดวกควรใช้พวกอกุฬสำหรับเลี้ยงในงจกอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

## รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะคิดหนวดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อกสาวทั้งห้า คือเจ๊อกใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกกลาง เจ๊อกเล็ก และเจ๊อกน้อย จากห้านางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อกใหญ่ (ต้องร้องเพลง) เจ๊อกกลาง (นิสสัยติดตลก) และเจ๊อกน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊อกอาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้คาราแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อกสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมู่ญาติจำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อกชาย คนรักของเจ๊อกใหญ่ ต้องร้องเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อกหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อกชาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกาศตลก

๘. และเจ๊อกชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกปีของเจ๊อกน้อย

๙. เจ๊อกคำ สาวรับใช้ และเป็นพี่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อกทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

### เริ่มเรื่อง

ดนตรี เพลง พร้อมกับภาพยนตร์แบกกราวน์ (ซึ่งควรจัดหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นซัดกระทบโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพไต้หน้า แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

ดนตรีจบเพลงพอดี เวลาเพคเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อกเจ๊อกน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีเสด็จยา และเจ๊อกใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้พิศเข้าตัว ถัดมาคองกลาง

เจ๊อกกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว ด้านซ้าย

เสด็จพ่อ และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ ด้านขวา เจ๊อกเล็ก กำลังจัดโต๊ะอาหาร และถว้ยขาม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อกคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่ จนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ต่องแล้วกันเสียที (พูดพลางสอยเข็มพลาง)

ยา ใ้ฟูกอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เชอกก็เคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เราก็คือว่าเครื่องทรงชุดนี้นะสำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา

กลาง หลานรักสุดสวาทชาติใจของเสด็จยา

ยา นี่ หญิงกลางไม่ต้องสอศเข้ามาแสดงความอิจฉาหญิงเล็ก กล้องแพนไปที่ เล็ก ที่โต๊ะอาหาร)

เตรียม ลูบขามให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ

เล็ก เรียบร้อยคะ

น้อย เลือซกันสำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา เสด็จพอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หญิงรองติดลูกแก้วเฉไปแล้ว

(รองถอนสายบัว ถวายคำนับ) เอาไว้ตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน

พอ บ้านเมืองของเราเนี่ยะ อยู่ใต้น้ำ ใต้สมุทร น้ำทะเลจะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่งหนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ

น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ

ยา วันนี้หญิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ ไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไม่รู้สึกตื่นเต้นบางรี

(ขณะนั้น ยาและใหญ่ แตะตัวให้น้อย เสรีพอที ยาไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แก้วร่อน แก้วเหน้อย ใหญ่ไปช่วยเล็กจัดขามที่โต๊ะ น้อยไปคุตัวเองที่กระຈ)

น้อย (ที่กระຈ) คั่นเต้นคิคะ คั่นเต้นที่สุด น้อยพราภาวนาขอให้ถึงเวลาดีเร็ว ๆ

น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวน้ำโลก น้อยคั่นเต้นมากคะ

พอ เพราะเกรงว่าจะคั่นเต้นมากเกินไป เรายังต้องจึกของป้องกันตัวไว้ เลือที่เสด็จ

ยา ให้ลูกสรวมอยู่เป็นเลือกายสิทธิ์

ยา นี่แหละ เลือกายสิทธิ์

พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื้องบนได้

น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ

ใหญ่ แล้วน้อยจะเข้าใจเอง เราทุกคนต้องสรวมเลือกายสิทธิ์คั่นขึ้นบนผิวน้ำ

กลาง กลางเคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ ภูโหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปุกถลน

ออกมา นาสงสาร

ยา แล้วยังงี้ละจะ

กลาง ม้วย ตายสนิท  
ยา เสียของ  
ใหญ่ แล้วยกบาปควย  
กลาง ไม่บาป ฉันไม่ได้ฆ่ามัน มันตายของมันเอง แล้วยกบาปของฉันเอง แล้วยกบาปของฉันเอง แล้วยกบาปของฉันเอง  
ลงหมอบแอ้งเรียวบร่อยไปเลย  
น้อย (ไปที่หน้ากระຈກ เพื่อบอกขึ้นไปเบื้องบน)  
ทำไมต้องเสียของมากมายถึงกันให้เสียเวลาก็ไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก  
เสียเร็ว ๆ จริง  
ยา วันนี้เป็นวันสำคัญของชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ  
เป็นการบอกเชิญหมู่ให้เริ่มมาคิดค้นได้แล้ว  
น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล่ากันว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล (ขณะนั้นมีเงา  
มีควมผ่านมาจากเบื้องบน) แน่ะ ปลาฉลาม (พี่ ๆ พวกมันไปเกาะที่ขอบกระຈກหน้าต่าง มองขึ้นไป)  
ใหญ่ มันไม่ใช่ปลาฉลาม มันเป็นเรื่องของมนุษย์เล่นงาน แน่ะ คล้าย ๆ กับได้นินคัสคนตรี  
กั๊งแว่วอยู่ควย  
กลาง โชแล้วละ เสียคนตรี  
ยา ยาไม่เห็นได้นินอะไรเลย  
พอ หุคนแกคนเขาวงกตเรา จะไปได้นินอะไร เสียใจแม่  
น้อย (ถึงโลก วู๊ น้อยอยากให้ถึงเวลาได้ขึ้นไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเสียงเพลงนั้น  
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ได้ขึ้นไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ  
ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคืนมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเสียง  
เพลงผู้หญิงผู้ชายร้องแล้วก็เสียงระฆัง  
น้อย เสียงอะไรนะคะ  
ใหญ่ เสียงระฆัง (เสียงระฆังเป็นโน้ตดนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ  
รอง ตอนที่รองขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ท้องฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ  
เกิน แล้วยกมีปลาประหลาดอยู่หน้าหน้าฟ้า  
พอ มันเขาไม่เรียกปลา ลูกรอง เขาเรียกนก  
น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ  
กลาง วันที่กลางไป กลางใจกล้าหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเสียด้วย เลอะเลอะ  
ยา แน่ะแม่คนนี่ ไม่เคยบอกยา เลยนะ ดีใจจังได้บอกของมนุษย์เขาละแยะที่เดียว  
กลาง มือฉันนี้ ไม่ได้กินเสียละ ออกกำลังนึกเคี้ยวแหกอวนเสียขาดเรียบ

พอ ออ หมายความว่าเคยเข้าไปคิดแล้ว  
ยา แหม นิ่งลูกคนนี่  
นอย แล้วพี่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดตา สลดใจบ้างคะ  
กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปละชนิดหนึ่ง มีสี่ขา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชาย  
ฝั่ง มันก็วิ่งเข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสี่ขา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา)  
แล้วมันก็ร้อง โอ้ง โอ้ง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่ง  
แสดงท่าหวาดกลัว)  
พอ นั่นไม่ใช่ปลา นั่นมันหมา  
นอย หมา (พิมพ์) โอ้ง ๆ  
กลาง จะ โอ้ง ๆ  
เล็ก บนฝั่งชายทะเลมีต้นไม้ ดอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมี  
กลิ่นหอม หอมชื่นใจ  
รอง แล้วยังมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีขา ไม่มีกรีบหาง  
เหมือนเรา  
นอย ซาอย่างเรานี้ใช่ไหมคะ เอ๊ะ เราก็มีขาอยู่แล้วนี่คะ  
ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา ด้วยมนต์ขลัง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจาก  
ปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว เขาก็จะหายไป กลายเป็นกรีบและหางตามธรรมชาติ  
พอ นั่นแหละ คือ ขาคู่แท้ ของเผ่าเราผู้เป็นเงือก  
นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์  
ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณ  
ไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตาย  
ร่างหายของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ  
นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ  
พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะคอยรู้ไปเอง  
นอย ดอกไม้ที่สวยงาม มีกลิ่นหอม แหม นอยอยากเห็นจริง  
(เสียงสังข์ หวดกังขึ้น ทุกคนภายในเฝ้ากล่าวขวัญว่าแขกที่เชิญไว้มากแล้ว คนตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิด  
ประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้  
พรครบชุดนางศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามสี่ตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ เงือกชาย คู่รัก  
ของ เงือกใหญ่ และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาวยุโรปหรือ แบบ ญี่ปุ่น

จะเรียกผู้ว่า เงือกญี่ปุ่น ผู้ซึ่งเวลาตื่นเต้น คีใจ ตกใจ มักจะปลั่งคำอุทานภาษา  
ญี่ปุ่นแกมออกมาควย แหกต่าง ๆ เข้าไปทำความเคารพเสด็จยา เสด็จพอ และอวย  
พรเงือกน้อยซึ่งยืนอยู่กับพอและยา แหกบางคนมีของขวัญมามอบให้เงือกน้อยควย  
ซึ่งเงือกน้อยจะรับตรวจดูแล้วแสดงความดีใจ ชอบใจ ระหว่างขายนำตัวญี่ปุ่นไปแะ  
นำถวายตัวทอเสด็จยา และเสด็จยาและเสด็จพอเสียงจอกแจกต่าง ๆ ซาลง ชาย  
เริ่มพูด)

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศผู้นี้ เข้า  
เฝ้าถวายบังคม

ยา เออ พอเงือกต่างชาติผู้นี้ เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง เอ เงือกต่างชาติ ก็มี

พอ หญิงกลาง รักษาบรรยาทน้อย

ชาย นครของเจ้าอยู่ในย่านทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หม่อมฉันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น ขณะนั้น คำนำคอกเทล เข้ามาเสิร์ฟ  
ทั่วกัน)

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

ญี่ปุ่น และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผ่าต่าง ๆ มี ฉันชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และที่มีเสียงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉัน

ญี่ปุ่น (นิ่ง) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แทกไมติด นับแต่เสด็จแม่ของน้อง ๆ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็  
เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

ญี่ปุ่น โออย่างนี้ เลี้ยงมาดีนะ สวยน่ารักทุกคน (ศึกษาความงามของตนละคน)

นางสนใจใหญ่คพทที่ใหญ่) ทว่าละลิ้มกะหล่ำ) (พูด  
เป็นญี่ปุ่นก่อน) **ใช้กะ! โทซอก! โทซอก! โทซอก! โทซอก!** (พูด

ชาย ขออภัย นี่ ภูมิมันของฉัน

ญี่ปุ่น โสเคสกะ (ส่งภาษาญี่ปุ่น โคงขออภัยมากมาย แล้วชำเลื่องแลพื้นองเงือกอื่น)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

กลาง (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น (แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีภูมิมันกันหมดแล้ว.....)

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห  
เนโมโค ไมโค  
ยา เพื่อเสร็จพิธี เฉลิมฉลองกันตามสมควรแล้ว เราจะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป  
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่น้ำ เพื่อชมโลกกว้าง  
พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าวอวยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ  
เจ้าหญิงน้อย พอคิดว่า ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา  
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปอวยพร นอย)

ญี่ปุ่น *นาโนะ* ขอให้เจ้าหญิงน้อย จมิกรีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม  
บนผิวโลก สมความตั้งใจ (แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ) *ไอเมโอโตะ โคะจิซึกะ มีนาโตะ!*  
กลาง อวยพร อย่างเดียวไมพอ ต้องร้องเพลงควย (คนอื่น ๆ เห็นชอบควย ญี่ปุ่น โคง  
ใหญ่ ควยขอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเข้า  
เล่น ฮารป หรือเปียโนคลอควย)

พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด  
ยา เชิญรับประทานอาหารกันได้แล้ว  
(คนตรีคลอ ระหว่างตักอาหาร รับประทานกันแบบบุเฟ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด  
นอยสนใจ ซักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจอกแจกลาง นอยพูด)  
นอย นอยอยากฟังเพลงที่ใหญ่ กับ พี่ชาย ชอบร้องควยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์  
บนบกนะคะ

ยา วันนี้นอยขออะไร พี่ ๆ ต้องให้เขา ต้องตามใจหญิงน้อยหน่อย  
(คนตรีขึ้น)

ใหญ่ เพลงที่ชื่อ ..... ไช้ไหม  
นอย ไช้คะ พี่ใหญ่  
(ชายและใหญ่ คราวนี้เพลงจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่นอย บอย ๆ นอยแสดง  
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)

ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ  
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวได้วาทะหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)

นอย จะให้นอยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา  
รวมรำหุควยกันทั้งหมดตกลงนะคะ

(คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วก็กล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอที่ คำนำชม  
เคกที่มีเทียน ๖ เล่มจุดพร้อมเข้ามา ยายพูดตามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

ย่า ไค้เฮลาแล้ว (เคาะช้อนกับแก้ว ทุกคนเงยบลง) หึงน้อยเข้ามา เอาหลักตา  
ภาวานานิก ปรารธนาสิ่งใด อยากเห็นอะไรบนผิวน้ำ ขอให้ความหวังของเจ้าจงสม  
ปรารธนา เอา เป้าเทียน (ทุกคนเชียร์ แล้วร้องเพลง แฮปปี เบอร์เดย์ ทู ยู  
เมื่อจบเพลง ยายุก)

ย่า ถึงเวลาแล้วที่ถูกเงื่อนน้อยจะออกจากปราสาททิพย์ไค้ (ดนตรีขึ้น น้อยวิ่งไปกอดย่า  
แล้วไปกอดพ่อ พี่ ๆ ต่างหอมล้อมกัน เข้า กอด รวบ น้อย)

ใหญ่ โสคติเน้องน้อย (ใหญ่ คลอคู่ไปส่งน้อยที่ประตู ระหว่างทาง กลางวิ่งตามไปสะกิด)  
กลาง ระวังเจ้านั้นให้คินะ ที่มันร้องโธ้ง ๆ (ทำท่า) ออย่าให้มันจับเอาไค้  
น้อย (ออมแอม เหย ๆ ) คะ โธ้ง ๆ (ใหญ่ จูบ แกมน้อยที่ประตู อีกครั้งหนึ่ง  
เมื่อน้อยออกพ้นประตูไปแล้ว คนอื่น ๆ พากันคอยดูที่ช่องกระจก ไข้วแทน  
เป็นเงื่อนน้อย กลองจับเห็นครีบทอง ตอน จิ้งคอย จับใบหน้าเงื่อนน้อยส่งรูป  
อาลา ญาติ มิตร ทั้งหลาย ลอยขึ้นสู่มือน้ำ)

จบฉากหนึ่ง

โฆษณา

## ฉากสอง

### อธิบายฉาก

ต้องสร้างเรื่องยกขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวิวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุแลบ พายุผ่า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะต้องสร้างบนเวที จะเห็นส่วนคาค้ำ หรือ ตอนกลางลำเรือก็ได้ ภายหลังเห็นน้ำจากฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหน้า อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอนกลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และ เชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องค้ำนั้น ก็ให้มีคนถือพวงมาลัยอยู่ด้วย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟากฟ้า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และภายหลัง ฟารอง พายุแลบ พายุ ลม และฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็น  
ส่วนใหญ่ ก็จะได้เอฟเฟค
๒. คนหนึ่ง แต่งกายแบบใกล้เคียงกับเจ้าชาย
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหน ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ต้องใช้การาแสดง แต่ต้องทราให้พอเป็นคอรัสในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรีไว้แสดงประกอบด้วย

### เริ่มฉากสอง

เสียงเพลงหมู่ แ่วมาในระยะไกล สัมควรกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะห่าง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนสองกลอง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหน และมหาดเล็กยืนอยู่ใกล้ ๆ ชะเง้อ ชะแง มองไปในทะเลด้วยเห็นกลาสี่อัน ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ห่าง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เช่นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบ้างไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจาคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไม่นานแล้ว ของเพลง

(เสียงเงือกน้อย ร้องช่วงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งกังวามาแต่ไกล ทุกคนตื่นตื่น วิ่งไป  
ที่กราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้กลอง แล้วเสียงนั้นก็เจ็บไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท่าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ  
สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลือนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง  
ครั้ง)

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไปแล้วอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้คงจันทร์ขึ้นพ้นขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ ) ถ้าผู้บาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง  
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเขามารวมร้องอยู่ไกล ๆ ควณ

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสละหอนคึกคัก จามิลืม จิตพะวงออกาวรณ์ ....

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พื้นน้ำ เงือกน้อยมีครีบและหาง แสด  
เอฟเฟต เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในห้วงน้ำมัลไม ท่ามกลางแสงจันทร์ และร้อง  
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เงือกน้อย เวลาเงือกน้อยร้อง  
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อร้องคู่กัน กลองอาจเล่นภาพซ้อนเห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง  
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า  
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามิโชคได้เห็นหน้าเธอ  
หนอยได้ไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระเพื่อมอยู่โน้น (เจ้าชายส่งกลอง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย คนหน ไม่ควรกล่าวร้ายถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่เรารู้จักกันนี้ เชอวรว เรโนเทพพิลา  
ในฝันของชา (กิ่งตะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้ชาได้ชมสิริโฉมของเธอ  
น้อยเด็ก ตอบฉะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลื่น  
ลม)

คนหน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้คใหม่พระเจ้าคะ เรา  
ล่อนางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำยังง

คนหน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเจ้าออกมา เล่นเพลง  
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

คนหน (พวกกลาสี่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น คนหนพูด)  
เชิญเินางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (กิ่งตะโกน) ถ้าไม่ยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเด็ก  
(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ลอเสียงดนตรีแท้ที่บรรเลงอยู่นอก  
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะจ๊ะ  
(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง  
จบบนเวทีมือสั่นลง)

คนหน เมฆคำ (ออกคำสั่ง) ปลดใบเรือเร็วพายุมา  
(คนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกลาหลปลดใบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม  
ฝนเทลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลัดงับมาที่เงือกน้อย แสดงความ  
ตกใจให้เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออัปปาง ทำจากเอฟเฟคของเรือจำลอง  
จมลงแล้ว เงือกน้อยพุกกัยตัวเอง)

น้อย เขาคงว่ายน้ำไม่เก่งเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป  
ดู

จบฉากสอง - โยธนา

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะจม ให้เห็นเอฟเฟคนานตามสมควร อยาลงเอยเร็วนัก

ฉากสาม

บรรยายฉาก

เป็นฉากชายหาด มองจากทะเลเข้าไป มีโขดหินระเกะระกะ และติดกับฉากแบกกราวน์ เป็นปราสาทหินแบบยุโรป ตั้งอยู่ ณ เชิงเขา หรือยอดเขาแล้วแต่จะเห็นงาม บางตอนเห็นทางเดินจากปราสาทนั้นลงมายังชายหาด อาจจะมีเชือกเงิน เป็นเทอเรออยู่ติดกับฉากกราวน์

รายการตัวแสดงฉากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เจ็อกน้อย ในชุดนางเจ็อก เห็นครีบและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวหนี ใช้มือช่วยขยับตัวไป
๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปี่ยม
๓. คนหน ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๔. มหาคเล็ก ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผ่าโปรง มีคาดแพรแบบเครื่องประทับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศรีษะสวมรองเท้าขาว
๖. นางชาหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

ฉากสามเริ่ม

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ข้าง ๆ มีเจ็อกน้อยอยู่ซิด หรือจะให้เจ้าชายเอาศรีษะหนุนคอกเจ็อกน้อยก็ได้ ส่วนคนหนและมหาคเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไปเจ็อกน้อย เวลาพูด ใช้มือลูบไล้ที่ใบหน้าเจ้าชาย แล้วจูบแก้ม)

น้อย วายน้ำก็ไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น ล้าล้าน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะคะ (น้อยเอาหูแนบลูกของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้ เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เส่คียา เส่คียอ และสิ่งที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภพ ช่วยอย่าให้เจ้าชายตายนะคะ เธอต้องไม่ตาย (เปลี่ยนจากภาวนาและพูดอย่างอ่อนหวาน) งามอะไรเช่นนี้ พอเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็เป็นเจ้าของเสียงมหาเสน่ห์..... อัมเพลงเบา ๆ ..... เห็นเธออยู่ในฝันใจใฝ่ใจสะท้อน ตีตาจามีวาย ออกพระวจิตอาวรณ์..... ก้มจูบเจ้าชายอีก (ร้องเพียงแค่นี้ แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลงไปประสาทพิพของเรฯ จะได้ไหมหนอ (หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่ ....

(เสียงดนตรีกลองหนึ่งเพลงขึ้น แล้วเจ้าชายก็ตื่นขึ้นมายืนขึ้น) (เสียงดนตรีกลองหนึ่งเพลงขึ้น แล้วเจ้าชายก็ตื่นขึ้นมายืนขึ้น)

น้อย ค่ายจริง เสียงโหยๆ นี้ คงเป็นหัวใจที่ฟักกลางพูดถึง น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเขมือบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน เจ้าหญิงกับบริวารออกมาอีกมุมหนึ่ง ยังไม่ทันเห็นเจ้าชาย)

เจ้าหญิง เมื่อคืนนี้พายุพัดหนักมาก พากันตื่นเปรี๊ยะๆ น้ากลัว

ชาหลวง1 เพคะ น้ากลัวมาก

เจ้าหญิง อาจจะมีเรือแตกก็ได้ อู๊ และนี่ยังมีเศษไม้ลอยน้ำมาคึกอยู่เลย

ชาหลวง2 จริงดิเพคะ

ท้าวหลวง

(เสียงดนตรีกลองหนึ่งเพลงขึ้น แล้วเจ้าชายก็ตื่นขึ้นมายืนขึ้น)

น้อย ค่ายจริงมีคนมา น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน  
เสียงเจ้าหญิงพูดนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พูดขณะวิ่งเข้ามา ไปกันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดห้อมล้อม  
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ค่ายหรือยัง

ข้าหลวง ๑. (กล่าวแก่เจ้าชายและข้าพเจ้านั้น) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน  
และมหาดเล็ก)

ข้าหลวง ๒. คนนี้ยังไม่ตาย

ข้าหลวง ๓. คนนี้ก็ยังไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกดุ๊กซมาช่วยกันแบกไปเพื่อยุติการรักษาในปราสาทของเรา

(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพูดต่อ)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำรงคแบบนี้เป็นของกษัตริย์ เธอคง

เป็นเจ้าชาย (เอามือแตะโอบหน้าเจ้าชาย) เจ้าชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ดูซ่อนตัวอยู่หลังโขดหิน)

น้อย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชายกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นซัดเข้ามานอนสลบอยู่ นั้นแสดงความหวาด  
หวั่น เมื่อได้ยินเสียงคนเดินใกล้เข้ามา และยิ่งตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง  
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ตั้งแต่บัดนั้นจนจบฉากสาม กลองจับอยู่ที่เงือกน้อยโดยเฉพะ สำ  
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพูด)

เสียงเจ้าหญิง เหาอะไรกันนะเจ้ามูย ไม่เอา มานี่ นี่เสียงที่ เหาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ

เอ้า เหาขึ้นไปบนปราสาท

(เงือกน้อยแสดงความกระวนกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าทาง  
ออกไป)

น้อย (เศร้า) โอ น้อยจะทำอย่างไร (คนตรีแบกกราวนังขึ้นแล้ว ๆ) น้อยจะทำอย่าง  
ไร (เกือบจะสิ้น) หัวใจของน้อยนี้ คล้าย ๆ กับไม้ไผ่อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขา  
ไปด้วย (โพล่ง) น้อยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) น้อยไม่ยอม  
กลับบ้าน (พูดนำลงกับโขดหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โฉมหน้า

ฉากที่

บรรยายฉาก

เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพอ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ รong กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คล้าย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังขมกเขมนตรวจูกวงฐะตาของเงือกน้อย คำสาวไชยกโก๊ะเล็กตั้งข้าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเขามาตั้งถวาย

พอ

หาวแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้ นี่ลูกใหญ่ กับ พอชายที่ไซ้ให้ไปตามหากก็พลอยหายไปด้วย

กลาง

(ภาวนา) ขอให้อนองอย่าไปติดแห ติดบ่วง ที่มนุษย์วางดักไว้เลย

ย่า

ซา ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสวตทับลัคน พระจันทร์พระศุกรเป็น เสรฐ พระพฤษภเป็นอุจจาวิลาศ (พูดขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชดช้อยยังไม่ถึงชาติแมกลางเคาไคไกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ด้วย

กลาง

วูบ ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสียดอนมนุษย์จับเอาตัวไป แล้วแกนอนน้อยออกจากบวงด้วย

ย่า

ดูจะแกล้ง

พอ

เสด็จแม่หมายควมว่าอย่างไร

ย่า

ดวงของมันว่ายากที่จะแก

พอ

หมายความว่าลูกน้อยจะไม่มีวันกลับมาอย่างนั้นรี

ย่า

(พิมพ์คำฉนวนครุ่นใจพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบ่วงติดมาด้วย

กลาง

เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แนแล้ว นอนน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางดักเอาไว้

ย่า

เบ็ด แบคอะไรของแก

กลาง

ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็คงช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง

(ซึ่งแหงนมองที่กระจก ลิงโลดกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปร่าคไปดูด้วย)

กลาง

มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและน้อยรีบไปเปิดประตู พอก็ตามไปด้วย กลางเปิดประตู น้อยโผล่เข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเข้ามา)

พอ

เป็นอะไรไป ลูกของพอ

(น้อยไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปซบกอดย่าแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ  
(น้อยไม่ตอบผลจากพอ วิ่งเข้าไปบอกคยาแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ  
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

ยา (ดู) ทำอะไรนะ แมกลาง  
กลาง บวบ หรือ เบ็คตะ ไม่เห็นมีอะไรติดมาเลย

ยา ใญ่นบอกยาก็ ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น  
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความตื่นเต้นใจ ใจแต่ร้องไห้) แม่ใหญ่  
พอชาย ใญ่ใหม่ เรื่องมันเป็นยังไง

ใหญ่ เขาพบเจาชายในฝันของเรา  
กลาง เจาชดยเงือกหรือคะ ต่างชาติ หรือชาติเดียวกับเรา  
ชาย เจาชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์  
ยา อ้าว แล้วกัน

พอ เจือกกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้  
น้อย แต่จะรักกันได้ไหมคะ  
ยา น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ใญ่ใหม่ลูก  
น้อย ใซคะ  
กลาง ไม่ใช่เบ็ค หรือ บวบธรรมดาเสียแล้ว มันเป็นบวบสวาท  
ยา เจียบ ๆ ที่แมกลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า  
น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ  
(ขณะนี้คำนำถวญเครื่องคิมรอน เข้ามาเชิญน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า  
"นำสาหร่ายคัน" น้อยหันไปตอบขอบใจเขา แล้ว ย่ำตอบเสด็จยา)

น้อย น้อยไม่รู้แนคะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจาชาย ทวงที่มีสิ่งงา งาม  
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ  
น้อย — เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงให้เธอไคยีน แล้วกลองหนี  
เพื่อลองใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ ค่ะ ให้เรือแล่นตามหาน้อย  
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนคำ ดวงจันทร์ซึ่งพ่นขอบน้ำ ทอแสงระยิบระยับ  
บัคคละเธอกร้องเพลง — เสียงของเธอจะตรึงใจ แล้วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป  
(เคลิมเคลิมเมื่อไคยีนเสียงเจาชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะไคยีนหรือไม่สำคัญ  
เสียงเจาชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย โกลจบเพลง น้อยไป  
เกาะที่กรอบกระจกเหมอมองเบื้องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วิ่งเข้าไปกอดคยบบายา)

นอย      เจือกกับมนุษย์นี้จะรักกันได้ไหมคะ เส็คยยา  
ยา      รักกันได้ แต่ แต่งงานกันไม่ได้  
นอย      ทำไมละคะ  
ยา      มนุษย์มีวิญญาณ เวลาตายก็ตายแต่ร่าง ส่วนวิญญาณคงอยู่ไปอยู่บนฟากฟ้า บนสวรรค์  
เรา      เราพวกเจือก เราไม่มีวิญญาณ พอตายร่างของเราก็กะลายกลายเป็นฟองน้ำ สู้ไปเลย  
นอย      เจือกจะมีวิญญาณเหมือนอย่างมนุษย์บ้างได้ไหมคะ เส็คยยา  
ยา      ก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน  
คนอื่น ๆ      ได้อย่างไรคะ เส็คยยา  
ยา      อย่างลูกนอยนี่ละ ถ้าเจาชายมนุษย์ของเจาเขาแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าเขารักเจา เขา  
ก็จะเฉลี่ยวิญญาณของเขาให้แก่เจาได้ แล้วเมื่อนั้นเจาก็จะมีสภาพความเป็นอยู่เยี่ยง  
มนุษย์ได้ อาจจะแต่งงานกันได้  
นอย      เจาชายจะรักนอยหรือไม่หนอ  
กลาง      เราจะมีทางรู้ได้อย่างไร  
ใหญ่      พี่คิดออกแล้ว คั้นพรงนี้ ตอนเคื่อนหงาย นอยและพี่ ๆ พี่ชายควย เราจะไปที่หน้า  
ปราสาทของเจาชาย  
กลาง      ไปทำไมคะ  
ใหญ่      ไปคอยดู ใหนอยร้องเพลงของนอย ถ้าเขามาที่ชายฝั่ง มาติดตามฟังเสียงของนอย  
เราจะช่วยกันสังเกตดูว่าเขาจะมีใจรักนอยอยู่บ้างหรือไม่ เราคงพอรู้ได้จากท่วงที  
กริยาของเขา  
นอย      (คืใจ) ไปคั้นนี้เลยคืไหมคะ  
ยา      คั้นนี้ ต้องพักผอน คั้นพรงนี้จึงค่อยไป  
กลาง      ถ้าชวนพอหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปด้วยก็คงจะครื้นเครงคื (ฮัมเพลง รักไม่มีพรมแดน รักไม่มี  
ศาสนา)  
ชาย      เอาละ พี่จะชวนเขาไปด้วย  
ยา      ยายังไม่ได้บอกเพลงมนต์ขลังให้แก่ลูกนอย พวกพี่ ๆ นะเขาได้กันหมดแล้ว  
ใหญ่จะ สอนใหนองนอยควยฮิ  
นอย      เพลงมนต์ขลังอะไรกันคะ  
พอ      คพลงนี้เป็นเพลงมนต์สืบต่อกันมาแต่โบราณกาล  
ยา      เป็นคาถาป้องกันตัว ถ้าเรา rays ร้องขึ้นแล้ว สัตว์อื่นไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำ สัตว์บก  
หรือสัตว์มนุษย์ จะหลบหลีกสยดสยองคื เหมือนถูกสะกดจิต

พอ แत्मันต์ไม่มีผลกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถ้าใครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน  
ไปเหมือนกัน ภูไวโซ่ป้องกันตัวดี

ยา เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร่ายตามพี่ ๆ เขาดี แม่ใหญ่ เริ่มได้  
ใหญ่ น้องกลาง มาเป็นคนเลียงหนอย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตาบริกรรม กลางเป็นคนเลียง -- ท่านอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคลอคลยลง  
ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะเลยอย ไม้ฉากกระเซ็น  
เป็นฟองน้ำน้อย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย  
เคลิบเคลิ้มลมตัวนอน

แววเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม -- -- -- "

น้อย น้อยทองไคแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ  
ใหญ่ ต้องไปแน

กลาง อย่างลืมนชวนพ่อบุญชาวี่ไปดวยนะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทาทะงักนิ่งเหมือนภาพยนตร์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กลองเพล)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?"

.....